

Sygn. akt **IC 1752/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Szatkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Bogacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 listopada 2015r. w Płocku

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o zapłatę

zasądza od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 127.683,49 zł (sto dwadzieścia siedem tysięcy sześćset osiemdziesiąt trzy złotych czterdzieści dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 06 lipca 2015r. do dnia zapłaty oraz kwotę 10.002 zł (dziesięć tysięcy dwa złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IC 1752/15

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. wniosła o zasądzenie od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. kwoty 127.683,49 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa.

W uzasadnieniu pozwu podał, iż zawarł ze szpitalem umowy sprzedaży leków i wyrobów medycznych oraz dostarczył zamówiony towar, jednak do chwili obecnej szpital nie uregulował należności, mimo wezwania do zapłaty.

Nakazem zapłaty z dnia 4 sierpnia 2015r., wydanym w postępowaniu upominawczym przez Sąd Okręgowy w Płocku, zasądzono powyższą kwotę wraz z żądanymi odsetkami i kosztami procesu.

W sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz w całości; wniósł o wyznaczenie rozprawy, na której prawdopodobne byłoby zawarcie ugody między stronami, rozłożenie zadłużenia na 12 równych miesięcznych rat i obciążenie powoda kosztami procesu, ewentualnie o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację finansową placówki. Podał, iż roszczenie powoda jest uzasadnione, jednak opóźnienie w realizacji zapłaty nie jest przez niego opóźnione, gdyż wpływy z NFZ nie wystarczają na uiszczanie bieżących należności. Jego wymagalne zadłużenie stale się powiększa i obecnie wynosi ok. 39 mln zł.

W piśmie procesowym z dnia 8 czerwca 2015r. powód wyraził zgodę na rozłożenie należności na 2 raty, płatne do 30 września 2015r. i do 31 października 2015r.

Pozwany nie udzielił odpowiedzi na powyższą propozycję powoda.

Sąd ustalił, co następuje:

Od lipca 2013r. strony zawierały umowy dostawy sprzętu i materiałów medycznych : w dniu 30 lipca 2013r., w dniu 17 października 2013r., w dniu 13 stycznia 2014r., w dniu 22 stycznia 2014r., w dniu 17 lutego 2014r., w dniu 14 marca 2014r., w dniu 29 kwietnia 2014r., w dniu 14 maja 2014r., w dniu 28 maja 2014r., w dniu 8 czerwca 2014r., w dniu 1 sierpnia 2014r., w dniu 18 sierpnia 2014r., w dniu 12 stycznia 2015r., w dniu 27 stycznia 2015r. i w dniu 29 stycznia 2015r. Powód zobowiązał się dostarczać towar sukcesywnie w terminie 3 dni roboczych od otrzymania zamówienia, zaś pozwany regulować należności w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury wg ceny zgodnej z cenami jednostkowymi netto, określonymi w załączniku do umowy wraz należnym podatkiem VAT (v. umowy dostawy k. 12- 51). Spółka wywiązała się z umów i dostarczyła pozwanemu zamówione produkty , w maju 2015r. wystawiła faktury na łączną kwotę 127.108,31 zł (v. faktury k.52-87). Pozwany jednak nie zapłacił umówionej należności (okoliczność przyznana przez pozwanego).

Pismem z dnia 26 czerwca 2015r. powód wezwał szpital do zapłaty przedmiotowej kwoty (v. wezwanie do zapłaty k. 88-89).

Pozwany nie reguluje zobowiązań, gdyż wpływy z NFZ nie wystarczają na pokrywanie należności; obecne jego zadłużenie wynosi ok. 39 mln zł, (v. okoliczność przyznana przez pozwanego). Na koniec 2014r. szpital poniósł stratę finansową w wysokości ponad 9 mln zł, na koniec marca 2015r. strata ta wynosiła ponad 6 mln zł (v. rachunek zysków i strat k. 116).

W szpitalu działają 22 oddziały oraz stacja dializ, 36 poradni specjalistycznych i zakłady diagnostyczne (v. dokumenty dotyczące struktury szpitala k. 117- 119).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów w postaci : umów dostawy (k. 12- 51), faktur wystawionych przez powoda (k.52-87), wezwania do zapłaty (k.88-89), rachunku zysków i strat (k. 116), dokumentów dotyczących struktury szpitala (k.117-119), informacji o postępowaniach sądowych (k. 88).

Sąd zważył, co następuje:

Ponieważ pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, wydanego w postępowaniu upominawczym, nakaz – zgodnie z art. 505 § 1 kpc utracił moc, a sprawa podlegała rozpoznaniu na rozprawie.

Strony zawarły umowę dostawy, zatem zgodnie z art. 605 kc na odbiorcy ciąży obowiązek zapłaty ceny za dostarczony mu towar.

Pozwany nie kwestionował ani faktu zawarcia umowy, ani faktu dostarczenia materiałów i sprzętu medycznego, ani też okoliczności, że należności za dostarczone produkty nie uiszczył.

Z tych względów powództwo w całości uwzględniono, także w odniesieniu do odsetek ustawowych z mocy art. 455 kc w zw. z art. 481 kc. Odsetki ustawowe, liczone od daty upływu terminu płatności poszczególnych faktur do dnia wniesienia pozwu wyniosły łącznie 575,18 zł.

Nie uwzględniono wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty. Art. 320 kpc wskazuje, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis podkreśla, iż dotyczy to jedynie szczególnych wypadków. Przyjmuje się powszechnie, że takimi szczególnymi wypadkami są sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny dłużnika, spełnienie przez niego świadczenia byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody; rozłożenie należności na raty ma na celu umożliwienie dłużnikowi wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

Okoliczność rozpoznawanej sprawy nie uzasadniają rozłożenia świadczenia na raty. Długi pozwanego wynoszą ok. 39 mln zł i taki stan rzeczy utrzymuje się od kilku lat. Pozwany nie wskazał, z jakiego źródła będą pochodziły pieniądze na spłatę proponowanych rat. W ocenie sądu, nie jest prawdopodobne, by szpital był w stanie spłacić przedmiotową

należność w ratach. Rozłożenie zaś zadłużenia na raty- bez wiarygodnej możliwości ich zapłaty- godzi w uzasadniony interes powoda.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Na koszty te składają się : opłata od pozwu (6385zł), wynagrodzenie pełnomocnika powoda (3.600 zł – wg § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 kpc. Kłopoty finansowe pozwanego nie stanowią bowiem szczególnie uzasadnionego przypadku. Szpital od długiego już czasu nie reguluje swoich zobowiązań, toczy się przeciwko niemu wiele postępowań cywilnych odnośnie zadłużenia, zatem niniejsza sprawa nie jest wyjątkowa na tle funkcjonowania szpitala.